

Verover me

Kelly Collins

Verover me

is een uitgave van

Dutch Venture Publishing

Copyright © 2024 Dutch Venture Publishing

Auteur: Kelly Collins

Vertaling: Meike van der Tol

Oorspronkelijke titel: *Yours To Conquer*

Omslagontwerp: Jen Minkman / Dutch Venture Publishing

Tekstredactie: Eva Linden

Eerste uitgave maart 2024

NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoofdstuk een

Ik verkoop nu al een aantal jaar mijn tijd. Tarieven beginnen bij honderd dollar per uur, met een minimum van drie uur. Ik verkoop mijn lichaam niet; tenminste niet op de manier die de meeste mensen denken. Als ik seks zou verkopen, zou ik een stuk meer vragen. Je mag niet zomaar kennismaken met mijn vrouwelijke delen voor geld. Ik schenk je alleen mijn lichaam als ik denk dat je het waard bent, maar nooit als je gewoon een klant bent.

Het was nooit mijn droom geweest om een escort te worden – het gebeurde gewoon. Op een dag was ik bij Java Joes en een knappe businessman vroeg me of ik hem wilde vergezellen tijdens zijn kerstfeestje. Hij was aardig en ik had nog geen plannen. Ik zei dat hij mocht gaan zitten en we de details konden bespreken. Hij wilde graag een jong meisje om mee te pronken tegenover zijn ex-vrouw. Zij was getrouwd met zijn collega, die ook naar het feestje zou komen. We hebben toen een deal gesloten. Hij zou een mooie cocktailjurk voor me kopen en ik zou de hele avond aan zijn lippen hangen. Er zou geen seks zijn; het was echt alleen een werkovereenkomst.

Dat is hoe het hele escortgebeuren begon. We gingen naar een kerstfeestje en we trokken redelijk de aandacht. Dillon was maandenlang een van mijn vaste klanten. Hij verwachtte nooit wat van me, op mijn aanwezigheid na. Hij hielp me met het opzetten van een origineel businessmodel en heeft me aan het grootste deel van mijn klanten voorgesteld. Hij verspreidde het nieuws en voor ik het wist, had ik een groep van vaste klanten die me bijna iedere avond van de week bezighielden.

Ik heb veel geleerd van die ervaring. Een van de belangrijkste lessen was dat de meeste mannen oké zijn. Ik heb ook geleerd dat het grootste deel niet op zoek is naar huisje, boompje, beestje. De mannen waarmee ik afspreek, hebben geen tijd voor relaties. Ze zijn meer geïnteresseerd in de wereld veroveren dan in een wispelturig vrouwenhart voor zich winnen. Ze kopen wat ze willen en ze geven graag wat meer uit voor betere kwaliteit. En ik ben die goede kwaliteit.

Er is een markt voor vrouwen zoals ik. Aantrekkelijke en intelligente vrouwen die zich optutten, mooi zijn en glimlachen. Ik sport, eet gezond en zorg goed voor mezelf. Ik kan met bijna iedereen een praatje maken. Ik ben constant bezig met de actualiteit en doe onderzoek naar mijn klanten en hun ondernemingen.

Ik ben vooral bezig met dingen overbruggen voor mensen. Je zou me een sociale ambassadeur kunnen noemen. Ik zorg ervoor dat mensen zich op hun gemak voelen in ongemakkelijke situaties. Het is redelijk saai, maar om de zoveel tijd ontmoet je iemand die speciaal is.

Vier maanden geleden heb ik Anthony ontmoet en hij heeft mijn leven veranderd.

Zelfs als hij slaapt, houdt hij me dicht bij zich. Hij legt zijn arm om mijn lichaam en trekt me dicht naar zich toe. Met mijn hoofd tegen zijn borst luister ik naar zijn hartslag en het langzame, stabiele ritme van zijn ademhaling. Ik adem zijn geur in en realiseer me dat ik met alle liefde de hele dag zo blijf liggen.

Terwijl ik hier lig, denk ik terug aan onze eerste date. Het lijkt wel eeuwen geleden, maar we zijn pas een paar maanden verder. Hij nam me mee naar een van zijn restaurants, waar we hebben gegeten als vorsten. Hij had een speciaal menu voor ons gekozen en stopte af en toe hapjes in mijn mond. Ik weet nog dat ik botersaus van zijn vingers likte. Elke hap was een sensuele ervaring. Hij plaagde me de hele avond en maakte over alles dubbelzinnige opmerkingen. Het maakte me gek om te zien hoe zijn tong zijn mond in en uit gleed. Ik kwam bijna klaar toen hij me vertelde dat hij een orale fetisj had en van plan was elke centimeter van mijn lichaam te proeven.

Er hing zoveel spanning in de lucht dat we de hele stad van stroom hadden kunnen voorzien. Ik wist meteen dat ik die avond niet alleen zou slapen.

We hebben de eerste nacht in zijn huis in Malibu doorgebracht. Hoog boven de oceaan stond zijn huis, als een soort wachter die zijn kleine privéstrand beschermde. Het was als een sprookje en hij was mijn droomman, mijn prins op het witte paard, en het huis was zijn kasteel.

Ik voelde me de enige vrouw op aarde, tot ik in een la in de badkamer tientallen tandenborstels van zijn "gasten" vond. Ik plaagde hem ermee dat het er zo veel waren, maar hij vertrok geen spier. Iets wat je over Anthony moet weten: hij verzint geen smoesjes voor zichzelf. Op dat gebied zijn we hetzelfde.

Ik voel hem zich uitrekken, zijn handen ver boven zijn hoofd. Zijn borst zet uit terwijl hij diep inademt en met een kreun uitademt. 'Goedemorgen, roodborstje. Heb je lekker geslapen, schat?' Hij trekt me bovenop zich, zodat ik op zijn borst lig, en hij houdt me stevig vast. Zijn ruwe haren kriebelen aan mijn wang. 'Dat was een geweldig feest gisteravond. Het is zo fijn om te zien dat Damon alles weer op een rijtje heeft,' zegt hij. Er ontsnapt hem nog een laatste kreun wanneer hij klaar is met zich uitrekken.

Kat en Damon zijn onze vrienden. Ik heb ze aan elkaar voorgesteld, op dezelfde dag waarop ik Anthony heb ontmoet. Ze konden het meteen goed vinden, maar om een of andere reden deed Damon eerst heel moeilijk. Vervolgens droeg hij haar naar buiten en ik denk dat ze het voorlopig nog wel even druk hebben met elkaar.

'Ik ben blij dat ze eruit zijn gekomen. Het was zo lastig om toe te moeten kijken hoe ze zichzelf kapotmaakten, terwijl we allebei wisten dat ze elkaar juist nodig hadden. Ik vond het juist schattig dat hij haar de brief van zijn tandarts gaf.' Kat had aangegeven dat ze twee voorwaarden had om te daten. Ten eerste dat Damon goede tanden moest hebben en ten tweede dat hij geen seriemoordenaar mocht zijn.

'Ik herinner me een meisje dat eiste om een briefje van de dokter, met een verklaring dat ik geen ziektes had, voordat ze seks zonder condoom met me wilde hebben. Best ironisch, aangezien zij een escort was en ik maar een chef-kok. Je zou denken dat het andersom zou zijn.'

Ik lach. ‘Ik herinner me een man die naar de dokter rende toen hij wist dat hij een pijpbeurt zou krijgen als hij een gezondheidspas kon laten zien. De vrouw in kwestie was een escort, geen hoer, en ze is daarmee gestopt sinds ze met de chef-kok uitgaat.’

‘De chef-kok heeft haar niet gevraagd om te stoppen met haar baan, maar was wel opgelucht toen ze dat deed. Hij was bezorgd dat hij zijn vaardigheden met zijn mes op iets anders dan groenten moest gaan gebruiken. Hij zou degene die haar aanraakte, vermoorden.’

‘Ik hou van mijn chef-kok, zijn vaardigheden met zijn mes en zijn vaardigheden met andere dingen,’ plaag ik terwijl ik een kus op zijn borst druk.

‘Oh, je houdt van mijn vaardigheden, hè? Ik zal je eens wat laten zien, schat,’ gromt hij terwijl hij op me komt liggen en me in het matras drukt. Ik hou van het gevoel van zijn lichaam op me, zijn gewicht terwijl hij me vastpint. Wat we allemaal voor elkaar doen, word ik nooit moe. Ik adem scherp in terwijl hij in me glijdt. Zijn lichaam vult het mijne volledig en mijn hart klopt sneller iedere keer dat we de liefde bedrijven. Ik vraag me af of dat gevoel ooit weg zal gaan. Ik denk dat als dat gebeurt, het tijd is om verder te gaan.

Anthony neemt me langzaam. Hij is niet iemand die zich haast; het gaat bij hem om de details. Als zijn creativiteit eenmaal in gang gezet is, zet hij me in vuur en vlam. Zijn langzame ritme geeft me altijd de tijd om de meest geweldige climax te bereiken. Ik hou van dit soort ochtenden – ochtenden waarop we nergens naartoe moeten en niets hoeven te doen. Dit is waar het leven om draait – connectie.

Ik kruip tegen zijn lichaam aan en luister hoe zijn ademhaling langzaam stabiliseert. Mijn handen glijden door zijn borsthaar naar zijn navel. Het gerommel van zijn buik doet me giechelen. Nu zijn eerste honger is gestild, is het tijd voor zijn drang naar eten.

‘Wat wil je als ontbijt, lief? Ik kan je favoriete pannenkoeken maken, of omelet met bacon en groenten. Wat mag het zijn?’

‘Je weet dat je voor allebei bonuspunten krijgt, dus jij kiest.’ Het is lief dat hij me een keuze geeft. Uiteindelijk maakt hij toch altijd wat hij wil.

‘Ik reken op de bonuspunten; ik spaar ze al maanden. Ik verwacht dat ik het een keer zal verprutsen en dan mag ik ze gebruiken.’ Hij rolt uit bed, trekt een korte broek aan en rent naar boven om aan het ontbijt te beginnen.

Ik kom langzaam uit bed en loop naar de badkamer. Het meisje in de spiegel ziet er blij uit. Ik vertel haar dat ze het meeste geluk op de hele wereld heeft. Er zit zoveel waarheid in, en tegelijkertijd is het zo’n grote leugen. Ik doe mijn badjas aan en ga naar boven.

Als ik bijna boven ben, ruik ik de onmiskenbare geur van bacon. Wie houdt er nou niet van bacon? Ik vind dat het een aparte voedselgroep moet zijn, bovenaan de piramide. Ik volg de geur naar de keuken, waar een shirtloze Anthony met één hand eieren breekt en ze met de andere hand door elkaar roert.

Ik ga op een stoel aan het kookeiland zitten en kijk toe hoe hij met gemak de perfecte omelet maakt. Hij voelt zich als een vis in het water in de keuken. Hij is duidelijk in zijn element. Het is alsof je een dirigent een orkest ziet dirigeren. Hij heeft de kunst van het koken duidelijk volledig onder de knie en is perfect in balans. Hij schenkt de vers gemaakte koffie in twee mokken en plaatst een hete mok voor me.

‘Word je koken nooit moe?’ vraag ik terwijl ik een slok neem. Hij maakt de beste koffie, beter nog dan wat Katvoor me meenam van Java Joes toen ze daar werkte.

‘Ik hou ervan om voor je te koken, Em. Ik sta in mijn eigen restaurants niet zo vaak meer in de keuken. Je omelet met bacon en groenten is klaar. Eet smakelijk.’ Hij zet twee borden op de ontbijttafel en loopt rond zodat hij naast me kan komen zitten. ‘Ik hou van je blik als je iets proeft wat je lekker vindt. Je ogen rollen helemaal naar achteren en het is erotisch om te zien.’

Ik neem mijn eerste hap, geniet van de smaak en adem uit. ‘Ik vind het leuk dat je voor me kookt. Je weet dat ik van eten hou. Ik hou eigenlijk van bijna alle soorten eten, behalve limabonen, linzen en spruitjes. Je gaat nooit deze reactie bij dat eten krijgen.’ Bij de gedachte alleen al aan limabonen trek ik mijn neus op in afschuw.

‘Ik hou ook niet van limabonen, dus je zal ze nooit op mijn menu vinden. Ik vind ze te krijtchtig smaken. Linzen kunnen wel lekker zijn, als ze goed gemaakt

worden. Spruitjes daarentegen zijn fantastisch en je zal rillen van genot als ik je ze voorschotel.’

‘Tot die dag heb ik het recht om ze niet lekker te vinden,’ zeg ik terwijl ik de omelet naar binnen schrok. ‘Dit is geweldig,’ zucht ik en ik geef hem de tevreden blik waarnaar hij smacht. ‘Wat maakt het zo lekker? Het zijn alleen groenten, bacon en ei.’

‘Ik maak het lekker. Zonder mij is het gewoon een omelet.’ Daar is die eigenwijze arrogantie waarvan ik hou. Anthony heeft een coolheid die bij de meeste mannen niet werkt, maar bij hem is het sexy. Hij pakt mijn lege bord en loopt naar de gootsteen.

‘Aangezien jij hebt gekookt, zal ik afwassen.’ Ik ga naast hem staan en geef hem met mijn heup een zetje om hem uit de weg te krijgen. Hij stapt aan de kant en kijkt toe terwijl ik de afwas doe. Hij kijkt áltijd naar me. Hij komt achter me staan, legt zijn handen onder mijn armen en streelt mijn buik.

‘Ik vind het zo fijn dat je hier bent. Ik dacht dat ik je na die eerste avond wel kon vergeten. Toen dat niet lukte, nam ik je mee naar Catalina, in de hoop dat ik het daarna kon afsluiten. Dat werkte ook niet. En nu zijn we bijna vier maanden verder en ik wil je nog even graag als toen.’

Hoofdstuk twee

Ik leun tegen zijn borst terwijl hij mijn nek kust. Zijn handen trekken zacht aan de band die mijn badjas bij elkaar houdt. Zodra die openvalt, voel ik de koele ochtendlucht tegen mijn huid. Anthony's handen glijden vanaf mijn buik naar mijn borsten en blijven daar liggen. Hij streelt mijn huid terwijl er een zachte kreun uit mijn mond ontsnapt.

Ik hou van zijn handen. Ik heb vele uren naar ze gekeken en ik ken ze als mijn broekzak. Zijn rechterwijsvinger heeft een klein litteken op de middelste knokkel. Dat gebeurde voordat hij goed met messen leerde omgaan op de koksschool. Zijn handen zijn zacht en zijn nagels goed verzorgd. Het verrast me hoe zulke grote handen toch zo teder en liefdevol kunnen zijn. Ik heb gezien wat handen kunnen doen als ze boos zijn, maar Anthony heeft zijn handen alleen nog maar gebruikt voor schoonheid en passie.

‘Hé, schat, waar zat je met je gedachten? Je leek heel ver weg. Waar dacht je aan?’ Hij draait me naar zich toe en kijkt me in de ogen.

‘Ik dacht aan je handen en hoe je ze altijd gebruikt voor genot en nooit om iemand pijn te doen.’

‘Ik zou je nooit slaan, tenzij het is om je genot te geven. Ik weet dat je een moeilijk leven hebt gehad. Je hebt verschrikkelijke herinneringen, maar dat is het verleden en er zal nooit meer iemand aan je raken.’ Hij trekt me naar zich toe en houdt me stevig vast.

‘Wist je dat mijn moeder deze week twaalf jaar geleden is overleden?’ vraag ik met een zucht.

‘Dat wist ik niet. Het zou helpen als je dit soort dingen met me zou delen. We kunnen ons samen door de moeilijke tijden proberen te worstelen.’ Zijn grote, blauwe ogen kijken bezorgd.

‘Ik stond hier met jouw handen op mijn lichaam, me af te vragen of ze zich ooit zo gevoeld heeft in haar leven. Heeft ze ooit de zachte handen van een man op haar lichaam gevoeld? Of voelde ze alleen altijd dat scherpe, prikkende gevoel van een boze klap?’

‘Ik weet het niet, maar ik kan je beloven dat ik je nooit pijn zal doen met deze handen.’ Hij tilt ze op, wiebelt met zijn vingers en laat ze dan weer zakken om ze om mijn middel te leggen. ‘Ik wil deze handen gebruiken om je passioneel te laten schreeuwen, nooit schreeuwen van de pijn.’ Hij leunt met zijn hoofd voorover en drukt zijn lippen tegen de mijne. Mijn armen liggen rond zijn nek en mijn benen rond zijn middel. Terwijl hij mijn billen pakt, draagt hij me met gemak het balkon op en gaat samen op de ligstoel zitten. Hij draait me rond in zijn armen, zet me tussen zijn benen en geeft me een beschermende knuffel. Ik kijk naar de zee terwijl de golven zacht omslaan op de kust.

‘We hebben het er nooit over gehad, maar ik wil weten wat er is gebeurd toen je klein was, Em. Ik weet dat je vader je mishandelde, dat heb je gezegd. Maar ik wil weten wat je hebt meegemaakt, zodat ik je kan helpen als je verdrietig bent. Je bent een vrouw die vol passie van iemand houdt, maar tegelijkertijd voelt het alsof je iets achterhoudt. Het is alsof je bang bent om jezelf te verliezen en dus altijd op je hoede bent.’ Hij trekt me nog dichter naar zich toe en gaat verder. ‘Ik heb geprobeerd er niet naar te vissen, omdat onze relatie nog nieuw was en we het druk hadden met de opening van Ahz. Maar nu het rustiger is, wil ik je beter leren kennen. Ik ken je op fysiek gebied al als mijn broekzak, maar ik wil ook weten wat er in dat mooie hoofdje van je omgaat. Ik wil je vertrouwen winnen, Em. Je moet op me kunnen rekenen.’

Ik nestel me op zijn schoot terwijl hij me tegen zich aan houdt en ik adem diep in voordat ik hem de waarheid vertel.

‘Mijn vader was een vrachtwagenchauffeur. Hij was het grootste deel van de tijd weg van huis. Ik vraag me soms af waarom hij ervoor koos om zo vaak weg te zijn van zijn familie, als hij ook in de buurt kon werken. Soms was hij wekenlang weg. Dat waren geweldige weken. Mijn moeder was ontspannen en zonder zorgen. Ze lachte veel als hij weg was.’ Ik adem in en probeer te beslissen waar ik naartoe wil met mijn verhaal. Geef ik hem het aanvaardbare verhaal, of de harde waarheid?

‘We zaten samen op de bank en keken films zoals *Sixteen Candles* en *The Breakfast Club*. Ik zag tranen in haar ogen tijdens de romantische stukken en ik vroeg me vaak af welke emoties er achter die tranen zaten. Ik was twaalf, ik had geen idee wat er omging in het leven van een volwassene.

Ze was mijn beschermengel en zolang ik me kan herinneren, beschermde ze me. Hij was altijd boos op me. Ik deed niets wat zijn woede verdiende, maar ik was altijd zijn doelwit. Ik kon aan tafel zitten kleuren en hij kon ineens naar me uithalen. Als ik in de weg stond, duwde of sloeg hij me aan de kant. Mijn moeder haastte zich altijd om ertussen te komen. Ze kwam vaak tussen ons in staan, waardoor hij zijn woede op haar afreageerde.

Als hij thuiskwam, rook hij altijd naar sigaretten en alcohol. Mijn moeder stuurde me altijd naar mijn kamer of naar Kat voor een nacht. Ik verstopte me soms in mijn kamer met de deur op slot en luisterde naar haar geschreeuw en gehuil. Ze had altijd blauwe plekken en bloedde als hij wegging.’ Ik stop even terwijl ik me de laatste dag probeer te herinneren dat ik haar zag. Ze was prachtig, met lang, bruin haar en een baret op haar hoofd, haar groene ogen feller en blijer dan ik ooit had gezien. Ik ging zorgeloos naar school.

‘Ik snap het niet, Em. Je hebt me verteld dat je vader er niet meer was en nu klinkt het alsof hij nog leeft. Kan je het verduidelijken, schat? Ik wil het begrijpen.’ Zijn stem is zacht en kalm terwijl hij me uit mijn gedachten haalt. Hij heeft een rustgevend effect op mijn zenuwen. Ik hou er niet van om over mijn verleden te praten; het laat me aan zulke pijnlijke herinneringen denken. Ik heb verschrikkelijke dingen zien gebeuren. Ik heb steeds opnieuw gezien hoe mijn moeders hart eruit gerukt werd en ze in elkaar geslagen werd. Daardoor ben ik bang om mijn hart aan

iemand te geven. Het kleine beetje wat ik altijd voor mezelf hou, beschermt me tegen compleet kwetsbaar zijn.

‘Ik heb gezegd dat hij weg is, ik heb nooit gezegd dat hij dood was. Hij is weg, al een hele tijd. Ik heb hem sinds de begrafenis niet meer gezien. De enige keren dat hij heeft geprobeerd om in contact te komen met me, waren om me te beschuldigen of nog een mes in mijn rug te steken.’

‘Ik had het niet goed begrepen. Het spijt me,’ zegt hij terwijl hij een zachte kus op mijn hoofd drukt. ‘Ga verder.’

Ik stop even en kijk naar de zee. Het water is bijna als glas, behalve de golven die op de kustlijn breken. Het zicht vormt een enorm contrast met de storm die ik in mijn lichaam voel.

‘Ik weet niet wat er die laatste dag is gebeurd. Ik kwam thuis van school en daar was hij. Ik sloop door de voordeur en verstopte me in de woonkamer. Hij schreeuwde naar haar. Hij zei dat hij hard werkte om haar en haar kind te onderhouden en dat ze op zijn minst op haar rug kon gaan liggen als hij thuiskwam. Hij zei “haar kind” alsof ik niet van hem was.

Zijn toon maakte me zo bang. Ik rende meteen naar mijn kamer toen ik hem hoorde schreeuwen. Er waren zoveel geluiden.’ Ik bedek mijn oren, alsof dat de herinnering zachter maakt. ‘Ik kan het brekende glas nog horen als de dag van gisteren. Ze zal me wel binnen hebben horen komen, want ze schreeuwde dat ik naar Kat moest gaan.’ Tranen rollen over mijn wangen terwijl ik het verhaal vertel. ‘Ik was te bang om via de voordeur te gaan, dus ik klom als een watje uit het raam. Ik hoorde het onmiskenbare geluid van een mep. Ken je dat geluid dat aangeeft dat er een bot breekt? Dat is het geluid dat ik hoorde toen ik uit mijn raam naar de grond sprong. Mijn moeder schreeuwde dat ze mijn vader haatte. Ik ben naar Kat gerend.’

‘Ging je altijd naar Kat als het zo erg werd?’ Zijn grote handpalm aait zachtjes mijn haar en zijn stem spoort me aan om verder te gaan.

‘Ja, ik mocht daar altijd naartoe. Ik weet bijna zeker dat ze wisten hoe mijn leven eruitzag. Het was moeilijk om niet op te vallen, dat iedere keer dat mijn vader thuis was, mijn moeder verschrikkelijke ongelukken had. Ze had altijd een grote variëteit aan verwondingen, van brandwonden tot gebroken botten, maar zijn

favoriete mishandeling was om mijn moeder in haar buik te slaan en te schoppen. Alleen ik kreeg die verwondingen te zien. Ik zag ze omdat ik haar moest helpen ze te verbinden om haar gebroken ribben stabiliteit te geven.'

'Hoe is je moeder overleden?' Anthony's stem is zacht. Ik voel dat hij bang is om de vraag te stellen. Ik weet niet zeker of ik antwoord wil geven. Dat was zonder twijfel de moeilijkste dag van mijn leven.

'Ik zou kunnen zeggen dat hij haar heeft vermoord. Diep vanbinnen weet ik dat dat de waarheid is. Hij heeft niet de finale klap gegeven, maar hij heeft er genoeg uitgedeeld om haar weg te laten rennen. Uiteindelijk heeft ze de auto volgeladen. Ik weet dat ze mij ook wilde meenemen, want mijn kleding lag ook in de auto. Er zijn videobeelden waarop ze de auto voltankte met benzine bij de Shell op Baldwin Avenue. De video is gepixeld, maar je kan zien dat ze enorm was toegetakeld. Haar linkeroog zat dicht door de zwelling en haar rechteroog was er niet veel beter aan toe. Ze reed de parkeerplaats uit, maar ze had de vrachtwagen niet gezien. Ze zeiden dat ze meteen was overleden.' Tranen vloeien over mijn wangen door de herinnering.

'Oh, God, schat. Ik wist het niet. Het spijt me zo erg. Ik dacht dat het een ongeluk was.' Anthony trekt me dichterbij. 'Ik ben er. Het komt goed,' fluistert hij in mijn oor. Ik druk mijn gezicht tegen zijn blote borst en huil. Het is een tijd geleden sinds ik heb gehuild. Ik denk eigenlijk dat ik nooit echt tijd heb gehad om het verlies van mijn moeder te verwerken. Zodra ze stierf, werd ik gedwongen om voor mezelf te zorgen.

'Het was een ongeluk,' zeg ik terwijl ik de tranen uit mijn ogen veeg. 'We hebben wat er nog van haar over was drie dagen later begraven en mijn vader ging weer weg. Mijn tante is die week bij me gebleven. Ik ging in het weekend naar Kat. Uiteindelijk heb ik meer tijd bij Kat doorgebracht dan in mijn eigen huis. De hypotheek werd tot mijn achttiende betaald en toen heeft mijn vader het huis verkocht. Sindsdien sta ik er alleen voor. Ik kreeg vier jaar geleden een briefje van hem, waarop stond dat ik net zo'n hoer ben als mijn moeder was. Ik gok dat hij erachter was gekomen dat ik een escort ben en dacht dat ik zijn spullen verkoop.' Het voelt alsof ik mijn ziel heb blootgelegd aan Anthony. Ik nestel me op zijn schoot, in een poging om te beschermen wat er nog van me over is.

‘Als hij ooit weer van zich laat horen, wil ik het weten. Het maakt me niet uit of het een briefje is, of een telefoontje of een bezoekje. Jij bent van mij en ik zorg voor wat van mij is.’

‘Ik ben van jou? Sinds wanneer ben ik van jou?’ Dit stukje informatie verrast me. Hoe zijn we in vier maanden van “ik ben een overtuigde vrijgezel” naar “je bent van mij” gegaan?

‘Sinds de dag dat ik alle extra tandenborstels heb weggegooid,’ zegt hij terwijl hij me kietelt. De manier waarop hij met zijn vingers langs mijn zij glijdt, laat me ongecontroleerd lachen. ‘Daar is de vrouw waarvan ik hou. Die met de uitbundige lach.’

Er verschijnen weer tranen in mijn ogen, maar deze keer van geluk en speelsheid. Hij heeft het verdriet uit me gekieteld.

Hoofdstuk drie

De zon voelt heerlijk op mijn huid. Anthony's kleine privéstrand is de perfecte plek om te zonnen. Zijn huis staat in een soort alkoof. Er zijn stenen wanden aan beide kanten, wat voldoende privacy geeft zodat je ook de burens niet kan zien. Het is bijna alsof je op je eigen, kleine eiland zit. Ik voel me vredig als ik naar de zee staar, geen boot of zeilboot in zicht.

'Ik heb ijsthee en zonnebrandcrème voor je meegenomen.' Anthony gaat naast me zitten en schopt wat zand weg, terwijl hij op zijn plek gaat zitten. 'Laat me je insmeren. Ik wil niet dat je verbrandt.' Ik maak een genietend geluidje terwijl hij de crème op mijn lichaam smeert.

'Waarom heb ik zoveel geluk dat ik jou heb? Je kookt, je maakt schoon, je bent geweldig in bed,' plaag ik, maar als ik naar hem kijk, zie ik dat zijn uitdrukking serieus is. 'Wat is er? Je fronst.' Ik zie hoe iets hem inwendig lijkt op te vreten. Mijn hart gaat tekeer. Heb ik hem afgeschrikt met de waarheid over mijn jeugd?

'Ik heb nagedacht over iets waar we het eerder vandaag over hadden. Het was iets wat je zei toen we het over je ouders hadden.' Ik ga zitten op een manier waarop de zon mijn zicht niet belemmert. Mijn maag draait zich om van de zenuwen.

'Wat heb ik gezegd?' vraag ik en ik probeer te bedenken wat ik vanochtend heb gezegd dat hem zo aan het denken heeft gezet.

'Je zei dat hij tegen je moeder praatte alsof je zijn kind niet was. Dat hij altijd weg was en je je afvroeg waarom een vader weg zou willen van zijn familie. Wat me het

meeste dwarszit, is het briefje dat je vier jaar geleden kreeg. Zou je het erg vinden als ik iemand inhuur om in je moeders verleden te graven?’

‘Mijn moeder was geen hoer, Anthony. Als je denkt te vinden dat ze dat wel was, dan zit je fout.’ Ik ben woedend dat hij denkt dat mijn moeder een verleden vol duistere geheimen had. Ik probeer weg te kijken, zodat hij de woede in mijn ogen niet ziet.

Zijn handen glijden over mijn schouders en hij dwingt me naar zich toe. ‘Ik denk niet dat je moeder een hoer was, schat. Ik denk dat je vader niet echt je vader is en ik vraag me af of ik erachter kan komen waarom hij zich voordeed als je vader.’ Hij trekt me in zijn armen. ‘Ik hou van je en ik wil een manier vinden om je verleden te begrijpen. Ik weet dat je er veel aan denkt.’ Zijn handen strelen zacht mijn rug. Mijn hartslag wordt weer rustig.

‘Het spijt me. Ik wilde niet boos worden. Het is gewoon zo dat mijn vader altijd gemene dingen zei over mijn moeder en het voelt alsof ik haar moet beschermen... of op zijn minst mijn herinnering aan haar.’ Ik leun naar hem toe, wetend dat ik in zijn armen veilig ben.

‘Dat snap ik. Ik zou hetzelfde doen als iemand iets slechts over mijn moeder zou zeggen. Je weet dat ik mijn moeder een engel vind.’

Ik leun naar achteren en kijk in zijn ogen. ‘Je moeder is een engel; ze heeft jou opgevoed en dat kan niet makkelijk geweest zijn,’ plaag ik en ik voel me beter dan een paar minuten geleden.

‘Ik wil dit doen, Em. Ik heb een raar gevoel in mijn onderbuik. Heb ik je toestemming?’ Ik staar in zijn ogen en zie zijn smekende blik. Hij houdt van me en ik hou van hem. Ik kan hem niets ontzeggen.

‘Ik wil niet dat je je geld verspilt. Ik weet dat mijn moeder het had gezegd als ik niet zijn kind was.’

‘Dus, is dat een nee? Of is het een “doe wat je wilt en ik zal je niet stoppen, hoewel ik niet denk dat je iets gaat vinden?”’ Hij houdt zijn hoofd schuin.

‘Je mag doen wat je wilt. Maar ik denk niet dat je iets gaat vinden.’ Om de sfeer wat te verbeteren, voeg ik eraan toe: ‘Ik heb altijd stiekem gehoopt dat ik bij mijn geboorte verwisseld ben of zoiets gek. Ik ben de enige in mijn familie met rood

haar.’ Ik pak een uiteinde van mijn haar en hou het voor mijn ogen alsof ik verwacht dat het van kleur zal veranderen. ‘Mijn moeder zei dat ik een recessief gen heb.’

‘Hmm, dat is interessant. Oké, ik heb je moeders meisjesnaam nodig en de stad waar ze is opgegroeid.’

‘Haar meisjesnaam was Adrianne Marie Helms en ze is opgegroeid in Dallas in Texas.’

‘Top, dank je, schat.’ Hij pakt mijn hand en trekt me in een beweging overeind. ‘Laten we gaan zwemmen.’

‘Ik ben bang voor het water, Anthony. Ik kan nooit dieper in het water dan tot aan mijn voeten. Er zijn veel dingen in de zee die je niet kan zien,’ zeg ik bezorgd. ‘Ik blijf wel op het strand en kijk hoe jij zwemt, zoals altijd.’ Ik ben al zolang ik hem ken niet in het water geweest.

‘Ik zorg wel voor je. Kom.’ Hij trekt zachtjes aan mijn arm, een poging om me richting het water te krijgen. ‘Als je aan het strand gaat wonen, Em, moet je leren om van het water te houden.’

Tegen mijn principes in ontspan ik me en laat ik me richting de waterlijn brengen. Ik denk aan enge zeedingen, zoals haaien en kwalen en ik stap langzaam het koude zeewater in. Zodra ik mijn voeten niet meer zie, sla ik mijn armen rond zijn nek en wikkel ik mijn benen om zijn middel. Ik ga mijn voeten absoluut niet de grond laten aanraken. ‘Laat me niet vallen,’ smeed ik.

‘Ik heb je. Je hoeft niet bang te zijn,’ zegt hij terwijl ik trillend in zijn armen lig. ‘Je ziet er prachtig uit met de zee op de achtergrond. Je rode haar wappert in de wind en de zonnestralen laten de rondingen van je lichaam mooi uitkomen. Ik word al hard als ik naar je kijk.’ Zijn lippen raken kort de mijne en zijn tong komt eruit en gaat weer naar binnen – hij plaagt me zo graag.

‘Kus me. En me niet plagen, Anthony. Ik wil je lippen op de mijne voelen,’ smeed ik.

‘Oh, je zal mijn lippen op je voelen. Ik ben van plan iedere centimeter van je lichaam te proeven vandaag. Ik zei toch dat ik een orale fetisj heb?’ Deze keer drukt hij zijn lippen stevig op die van mij, zijn tong glijdt mijn mond in en hij verkent me langzaam. Ik kan amper ademen als hij zich terugtrekt.

Ik ben niet verrast wanneer ik zijn erectie voel. Anthony heeft een seksuele honger die niet gestild kan worden. ‘Ik heb toegegeven en ben met je hiernaartoe gekomen, maar ik ga echt geen seks hebben in het water.’

‘Maak je geen zorgen, ik wil gewoon een snelle duik nemen, ontspannen en van het water genieten. Voelt het niet geweldig?’ Zijn handen grijpen mijn billen terwijl hij me dichterbij zich toe trekt. Mijn borsten strijken langs de haren op zijn borst, wat mijn tepels hard maakt en ze laat tintelen. Het gevoel brengt me lichtelijk in verlegenheid. Doordat ik van positie verander, staat hij nu tegen me aangedrukt. Het enige wat hem ervan weerhoudt om mij te penetreren, zijn zijn broekje en mijn badpak.

‘Anthony! Wat doe je?’ Ik probeer hem weg te duwen terwijl ik een vinger onder mijn badpak en in mij voel glijden. *Oh shit, dat voelt geweldig.* Ik kan niet geloven hoe makkelijk hij me opgewonden kan maken.

‘Stop met kronkelen.’ Hij haalt zijn vinger uit me en draait me zonder moeite om zodat ik in zijn armen lig. Ik voel zijn erectie tegen mijn billen. ‘Zullen we ons even afspoelen?’

‘Uh huh,’ antwoord ik terwijl ik zijn borst streel en zijn nek kus. Zijn spieren zijn gespannen doordat hij mij de afgelopen minuten heeft vastgehouden. Ik lik het zoute water van het gevoelige plekje tussen zijn nek en schouder. Ik hoor zijn ademhaling haperen.

‘Laten we naar binnen gaan,’ zegt hij gehaast.

We gaan het huis binnen en direct naar de douche. Terwijl hij mij met mijn voeten op de tegels zet, draait hij de kraan open. Hij trekt snel zijn zwembroek en mijn badpak uit.

‘Wil je stoom, schat?’ vraagt hij terwijl hij verschillende douchekoppen aanzet.

‘Nee, ik krijg het al warm als ik naar jou kijk. Daarnaast zal de stoom alleen mijn zicht belemmeren,’ zeg ik terwijl ik naar zijn erectie kijk. Ik lik over mijn lippen en zie hoe zijn lid beweegt door mijn blik.

‘Ik hou van die tong van jou en hoe die altijd uit je mond komt als je iets ziet wat je lekker vindt. Ik ben blij dat wat je ziet, je kan bekoren.’ Zijn ogen glijden over mijn lichaam. Zijn vurige blik blijft hangen op de plek waar mijn bovenbenen

samenkomen en hij lacht. ‘Weet je nog toen we nog maar net aan het daten waren en ik zei dat ik wilde zien of je van jezelf rood haar had?’ vraagt hij terwijl hij naar mijn blote venusheuvel kijkt.

‘Ja, en ik weet nog hoe verrast je was toen je zag dat ik geen haar had onderaan. Ik zei dat je me maar op mijn woord moest geloven, maar je geloofde me niet.’

Anthony legt zijn hand op mijn venusheuvel. ‘Ik vind het leuk,’ fluistert hij.

‘Mmm.’ Ik zucht zacht, terwijl hij zijn hand van mijn vrouwelijke delen haalt.

‘Op deze plek zal ik vandaag mijn tong de controle laten verliezen.’ Zijn aanraking en woorden laten me trillen van verlangen.

Hoofdstuk vier

Anthony pakt mijn hand en leidt me naar de douche. Het warme water voelt goed op mijn lichaam. Ik reik naar het plankje in de douche en pak de fles douchegel. Ik breng het naar mijn neus, adem de frisse geur van citroen in en knijp een ruime hoeveelheid op mijn hand. Ik smeer de gel over mijn benen en buik.

‘Laat mij dat voor je doen. Ik zal nooit een mogelijkheid afslaan om je lichaam te ontdekken.’ Ik haal mijn handpalmen van mijn bovenbenen en zijn sterke handen komen daarvoor in de plaats. Zijn aanraking is sensueel en zacht. Er zit iets seksueels aan, maar het is meer dan dat. Het voelt alsof hij studeert en er vragen over mijn billen op de toets zullen komen. Hij trekt me naar zich toe en houdt me vast. Het is het meest fantastische gevoel om zo vastgehouden te worden terwijl zijn handen mijn rug strelen.

‘Ohh,’ kreun ik terwijl hij mijn huid masseert. Mijn hoofd leunt tegen zijn borst en ik hoor zijn stabiele, korte ademhaling. We blijven zo staan tot onze vingers gerimpeld zijn, voordat hij naar boven reikt en de douche uitzet. Ik volg hem de douche uit. Anthony pakt een handdoek en wikkelt me in als een mummie. Ik staar naar zijn lichaam en zie hoe zijn spieren zich aanspannen terwijl hij zich afdroogt. Ik word het nooit moe om naar hem te kijken. Hij is niet meer hard, maar hij is nog steeds mooi.

Zodra hij droog is, richt hij zijn aandacht op mij. Hij haalt een kleinere handdoek uit het kastje en vraagt me om voorover te buigen. Ik doe wat hij zegt en voel hoe hij mijn natte haar als een tulband in een handdoek draait. Alleen een man die met